

[Justitsministeren.]

smidig og hensigtsmæssig retstilstand på dette område.

Jeg kan tiltræde, at der ikke er behov for en detaljeret lovgivning om voldgift, og forslaget indeholder derfor alene forskellige bestemmelser, som man i praksis føler et behov for, og som kan anses for egnede til styrkelse af voldgiftens funktioner, samt enkelte grundlæggende regler, som i det væsentlige svarer til gældende ret.

Af hovedpunkterne i forslaget skal jeg fremhæve:

Det fastslås, at domstolene efter påstand skal afvise en sag om en tvist, der efter aftale mellem parterne skal afgøres ved voldgift.

Domstolene afskæres som hovedregel fra, medens en voldgiftssag verserer, at tage stilling til, om voldgiftsretten er kompetent til at afgøre tvisten.

Der åbnes mulighed for at få bistand fra domstolene til gennemførelse af en voldgiftssag i tilfælde, hvor den ene part nægter at medvirke til behandlingen. Bistand ydes bl. a. til udpegning af voldgiftsmænd og fastsættelse af stedet for voldgiften.

Domstolene kan efter anmodning efterprøve indsigelser mod en voldgiftsmands habilitet og voldgiftsrettens fastsættelse af sit honorar samt yde bistand til optagelse af bevis efter retsplejelovens regler.

Det bliver lettere at gennemtvinge opfyldelsen af en voldgiftskendelse, idet det foreslås, at voldgiftskendelser skal kunne fuldbyrdes efter retsplejelovens regler om tvangsfuldbyrdelse af domme. Efter de gældende regler kan en voldgiftskendelse ikke fuldbyrdes, før der er tilvejebragt en eksigibel dom ved de almindelige domstole.

Forslagets gennemførelse åbner mulighed for, at Danmark kan tiltræde konventionen af 10. juni 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske voldgiftskendelser (New York-konventionen) og konventionen af 21. april 1961 om international handelsvoldgift (Genèvekonventionen). Tiltrædelse af disse konventioner vil under hensyn til det voksende handelssamkvem være af stor betydning for erhvervslivet.

For så vidt angår de øvrige bestemmelser, skal jeg indskrænke mig til at henvise til forslaget og de bemærkninger, der ledsager det.

Forslagets gennemførelse nødvendiggør en mindre ændring af lov om retsafgifter. Forslag herom fremsættes samtidig af finansministeren.

Med disse ord skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Kapring af luftfartøj).*

Medens kapring af luftfartøjer tidligere kun forekom yderst sjældent, har man i de senere år oplevet et betydeligt antal tilfælde. Endnu er der ikke sket kapring af et dansk luftfartøj, men i sommeren 1970 blev polske passagerfly i to tilfælde tvunget til at ændre kurs og lande i Danmark.

På baggrund af den voldsomme stigning i antallet af kapringer og de betydelige farer og ulemper, som herved påføres hele den civile luftfart, er der rejst krav om, at staterne træffer effektive forholdsregler mod sådanne handlinger.

Spørgsmålet er taget op på internationalt plan. På initiativ af ICAO — Den internationale Organisation for civil Luftfart — er der udarbejdet en konvention om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Konventionen blev vedtaget den 16. december 1970 og er ratificeret af så mange stater, heriblandt Norge og Sverige, at den trådte i kraft den 14. oktober 1971.

Det fremsatte lovforslag har til formål at muliggøre, at også Danmark kan ratificere konventionen.

Denne pålægger staterne pligt til at fastsætte regler, der gør det muligt for dem at foretage strafforfølgning af kapring af luftfartøjer og i et vist omfang af voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten.

Konventionen pålægger endvidere staterne pligt til at fastsætte strenge straffe for kapring af luftfartøjer.

For at tilvejebringe den strafferetlige jurisdiktionskompetence, som konventionen kræver, foreslås der i straffelovens § 8 indføjet en bestemmelse, der gør det muligt for danske domstole at pålægge straf for en hvilken som helst kapring af et luftfartøj og for visse voldsforbrydelser begået i forbindelse med kapringen.